

[Hauch.]

lemmer, som i og for sig er tænksomme, og som gerne vil vide noget om Tingene. Derfor glæder jeg mig til i det følgende at komme til at tale til det ærede Medlem. Det ærede Medlem kritiserede den Udtalelse, som de landøkonomiske Foreninger havde tilstillet Statsministeren paa en Forespørgsel fra ham, og mente, at det næppe kunde føre til noget, hvad vi her havde henvist til. Jeg tror i hvert Fald, det vilde føre til mere, dersom man tog Opgaven op til Løsning efter de Retningslinier, der her er trukket op, end den Invitation, det ærede Medlem sendte til mig og andre, som har med Landbrugets Ledelse at gøre, om at optage en Forhandling om et positivt Samarbejde med den nuværende Regering angaaende Afsætningen af vor Landbrugsproduktion. Det Samarbejde, vi kan faa med Regeringen paa det nuværende Tidspunkt, ligger nemlig paa en Linie, der fører til Indskrænkning af Afsætningsmulighederne for dansk Landbrugsproduktion, og en saadan Invitation modtager vi ikke. Er der noget, Landbruget trænger til i Øjeblikket, og er der noget, det danske Samfund trænger til i Øjeblikket, dersom det økonomisk set skal gaa os vel i Fremtiden, er det efter min Opfattelse det, at man udnytter de forhaandenværende Muligheder for Afsætningen af den Produktion, som vi igennem Slægtled har vist at vi forstaar os paa her i Landet.

Det drejer sig ikke her om, hvordan Forholdene ligger for Nationen i al Almindelighed. Det, der er Kærnepunktet i denne Sag, er: Hvor skal Beskæftigelsen ligge i Fremtiden? Skal den ligge i en naturlig Udvikling af Landbrugsproduktionen og Landbrugsproduktionens Afsætning, eller skal den ligge i en beskyttet Hjemmeindustri? Det er sagt kort og forhaabentlig tydeligt og klart nok, saa det ikke kan misforstaas, og jeg skal om et Øjeblik vende tilbage dertil.

Naar jeg bad om Ordet, var det, fordi det forekommer mig at være naturligt, at jeg gør nogle Bemærkninger om hele denne Sag, dels paa Grund af det Arbejde, jeg gennem Aarene har haft med Landbruget og Landbrugets Produktions- og Afsætningsforhold, dels paa Grund af det Kendskab til Administrationen af disse Forhold gennem Aarene, som Forholdene har medført at jeg har faaet.

Selvfølge var det for dansk Landbrug et uhyre haardt Slag, da man ude omkring i Verden slog ind paa det, man kalder Selv-

forsyningspolitikken, der førte til Afspærringen og Vanskelighederne for den frie Omsætning af den Landbrugsproduktion, som var oparbejdet gennem mange Aar, og jeg skal villig erkende, at Aarsagerne til dette ligger ikke i hjemlige Forhold. Aarsagerne ligger i Forhold ude, og for at imødegaa denne Afspærring udefra maatte vi gaa ind i en Ordning, som gjorde det muligt for os at sikre os Salgsvilkaar for vor Landbrugsproduktion gennem Køb af Varer i de Lande, hvor Salgsmulighederne kunde opnaas.

Lige saa vigtigt dette var, dengang Skodderne gik ned og Afsætningsmulighederne ikke længere var til Stede, lige saa vigtigt og betydningsfuldt er det i Dag. Men jeg vil minde om, at det, man dengang fra de Kredse, hvortil jeg har Tilknytning, baade inden for Landbruget og inden for Politik, stillede Krav om, var at faa et handelspolitisk Instrument, som kunde benyttes til dette Formaal og ikke til andre. Udviklingen er imidlertid blevet en ganske anden, nemlig den, at man plejer tre Formaal med den nugældende Lov og gør det paa en saadan Maade, at der ikke er Spor af Tvivl om, at det, man kalder det beskæftigelsesmæssige eller det beskyttelsesmæssige, i meget høj Grad maa modarbejde det primære, det oprindelige og det, der burde være det eneste Formaal, nemlig bedre Vilkaar for Afsætningen af vor Produktion.

Da Vanskelighederne kom, særlig i Forholdet til vort største, bedste og frieste Marked, det engelske, skabte det herhjemme en naturlig og berettiget Ængstelse. Der blev sagt til os fra engelsk Side, at man var villig til at optage Forhandlinger, men ikke før man havde afsluttet sine Forhandlinger med de engelske Dominions, med de engelske Kolonier og Kronlande. Det skal ogsaa erkendes, at Englænderne holdt, hvad de lovede, før de gik ind i disse Aftaler med deres nærmeste. De optog Forhandlinger med os og stillede os over for Forhold, som gjorde det muligt, at vor Produktion kunde fortsætte, ganske vist i noget begrænset Omfang.

De Vilkaar, England bød os i dette Samarbejde, var jo ikke umiddelbart tiltalende. De havde truffet en Overenskomst med deres Dominions og deres Kronlande, der skaffede disse Præferencer, som var meget ubehagelige for os, ikke mindst under Hensyn til, at det gjaldt vore Hovedproduktionsartikler, i første Række Smørret. Men vi fik en Overenskomst med England, og den gjorde det muligt, at dansk Erhvervs-